



بدهت

بدهت، معرفتی است که از آغاز بدون تفکر در ذهن آمده باشد.

فهرست مندرجات

[۱ - معنای لغوی بدهت](#)

[۲ - معنای اصطلاحی بدهت](#)

[۳ - منبع](#)

معنای لغوی بدهت

بدهت در لغت به معنی آغاز هر چیزی است و نیز معنی ناگهان درآمن است.

معنای اصطلاحی بدهت

در اصطلاح، بدهت عبارت است از وضوح تمام در معرفتی که ابتدائاً وارد ذهن می‌شود.

منبع

کتاب فرهنگ علم کلام، احمد خاتمی، ص ۷۶.

رده‌های این صفحه: [واژه شناسی](#)